

Просякъ.

Кога ржка къмъ васъ простира,
Молящъ, бѣдняка просякъ —
Дѣца, недѣйте го прѣзира,
А дайте му по нѣщо!

Когато, блѣденъ, той ви казва:
„За Бога — подарете“!
Съсъ смѣхъ недѣйте му отказва,
А дайте му по нѣщо!

Че може би той да гладува —
Отколѣ не нахраненъ,
Или прѣмръзналъ тамъ студува,
Безъ домъ и безъ роднини . . .

И кой другъ близъкъ и сърдеченъ,
Тукъ долу на земята
На сждба по-друга обреченъ,
Ще се смили надъ него?

Кога ржка къмъ васъ простира,
Молящъ, бѣдняка просякъ —
Дѣца, недѣйте го прѣзира,
А дайте му по нѣщо! . . .

М. Симеоновъ.